

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGA ÎNALTA CURTE
DE CASAȚIE ȘI JUSTITIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

Dosar nr. 187/P/2013
Operator date nr. 4472

DECLARAȚIE DE MARTOR

Anul 2014 luna iunie ziua 23

Nume **GABRIEL**

Prenume **MARIN** posesor al actului de identitate CI -

Numele și prenumele purtat anterior -

Porecla.....-

Data nașterii -

Locul nașterii -

Numele și prenumele tatălui -

Numele și prenumele mamei -

Cetățenia -

Starea civilă -

Situația militară -

Studii - superioare

Profesia ori ocupația -

Locul de muncă -

Domiciliul și adresa unde locuiește efectiv (reședința) -

Adresa aleasă pentru a-i fi comunicate actele de procedură: -

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Calitatea procesuală anterioară în cauză -

Raporturile dintre martor și subiecții procesuali principali (*membru de familie sau fost soț al suspectului, inculpatului, persoanei vătămate ori al celorlalte părți din procesul penal, dacă se află în relații de prietenie sau de dușmănie cu aceste persoane*).....

Dacă martorul este în situația prevăzută de art. 117 alin. (1): Nu

Mi s-a adus la cunoștință că am dreptul de a refuza să dau declarații în calitate de martor și declar că sunt de acord să dau declarație.

Paguba suferită în urma săvârșirii infracțiunii - nu.

Alte date pentru stabilirea situației personale

Mi s-a adus la cunoștință că urmează să fiu audiat în calitate de martor cu privire la încheierea și derularea următoarelor contracte: contractul de licențiere Microsoft proiectul Sistemul Educațional informatizat -SEI, contractul privind Sistemul Integrat pentru Securizarea Frontierei de Stat.

Mi-a fost adusă la cunoștință obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-mi-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă, precum și celelalte dispoziții prevăzute de art. 120, art.125 și art.130 din C. proc. pen.

Înainte de a fi ascultat ca martor am depus jurământul religios/declarația solemnă:

"Jur că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu!" (semnătura martorului)

"Mă oblig că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu."(semnătura martorului)

Declar următoarele:

Întrebare:

1. Cunoașteți în ce împrejurări a fost încheiat Contractul privind Sistemul Educațional Informatizat (MEC SEI) între Ministerul Educației și SIVECO,

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Cell

respectiv modalitatea de stabilire a necesarului serviciilor, evaluarea serviciilor, persoanele și societățile implicate în această negociere ?

Răspuns:

Acest megacontract în jur de 200 milioane dolari a fost inițiat, negociat și controlat de CLAUDIU FLORICĂ în perioada 2001 – 2002, când a avut în acest sens întâlniri directe cu Ecaterina Andronescu, Mihnea Costoiu și alți angajați ai Ministerului Educației și Cercetării, factori de decizie privitori la acest proiect. Contractul a fost atribuit prin negociere cu sursă unică, deși nu exista nici un fel de impediment din punct de vedere tehnic pentru o licitație deschisă, respectiva decizie fiind luată de Guvern într-o ședință închisă și nepublică.

Contractul încheiat de Siveco cu Ministerul Educației a fost conceput ca un contract cadru a cărui derulare urma să aibă loc în mai multe etape, pe măsură ce Ministerul Educației obținea bugetul necesar achiziției. Contractul a fost conceput ca un contract ce depășea necesitățile pentru a permite noi achiziții ulterioare prin acte adiționale, fără o procedură de licitație.

Claudiu Florică a condiționat prezența firmei Compaq în acest contract de subcontractarea întregii furnituri de echipamente și servicii în valoare de 2,3 milioane dolari firmei Technet Austria, firmă înființată de Dragoș Stan în Austria printr-un intermediar, prieten de-al său pe nume Thomas Heintschel, special pentru derularea de contracte care implicau plata unor mite pentru persoane politice implicate în aprobarea acestui contract. Conducerea Compaq de la acea vreme, nume Mihai Pascali și Călin Tatomir a aprobat derularea contractelor în această manieră și a acceptat adaosurile comerciale exagerate ale firmei Technet Austria știind că din aceste adaosuri urma să fie plătită mita către persoanele din anturajul lui Adrian Năstase.

Claudiu Florică a condiționat și prezența firmei Siveco ca integrator în acest contract de subcontractarea unei părți din softwear și servicii în valoare de 1,5 milioane dolari firmei Kapraras Consulting condusă de Antonio Kapraras care urma

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

să asigure la rândul ei plata unei mite către persoane din anturajul lui Adrian Năstase.

În anul 2002, Claudiu Florică s-a mutat de la Compaq la Fujitsu Siemens Computers și ca urmare FSC a fost inclusă în contract în locul firmei Compaq și a primit o comandă de echipamente de tehnică de calcul și servicii în valoare de 8 milioane dolari, comandă condiționată de cesionarea întregului contract către firma Net Consulting, firmă deținută de Dragoș Stan și care avea același rol de a plăti mitele promise de Claudiu Florică persoanelor din anturajul lui Adrian Năstase, acesta fiind singurul care putea semna HG ce avea ca obiect atribuirea contractelor în mod direct prin negociere cu sursă unică.

Această înlocuire a firmelor s-a efectuat cu acordul autorităților contractante existând corespondență în acest sens între Siveco, Ministerul Educației, în care Siveco solicita această modificare, dar fără să existe nici un motiv real pentru care firma Compaq ar fi fost înlocuită cu FSC și nu cu orice altă firmă producătoare de tehnică de calcul de pe piață.

Contractele cu Ministerul Educației erau încheiate formal cu companii mari sau multinaționale și acolo unde era Claudiu Florică director, la un anumit moment, acolo apărea și atribuirea directă a contractelor de către statul român.

În august 2003, Ecaterina Andronescu a fost schimbată cu Alexandru Athanasiu, în funcția de ministru al Ministerului Educației, iar Claudiu Florică a pierdut o parte din controlul pe care-l avea asupra autorității contractante, contractul derulându-se în continuare în perioada 2003 – 2009, dar fără ca vreuna din firmele protejate și controlate de Claudiu Florică - Fujitsu Siemens Computers, Net Consulting, Softwin să mai primească vreo contractare.

În perioada 2003 – 2005, Claudiu Florică a exercitat presiuni pe toate canalele oficiale și neoficiale pentru a fi reinclus în proiect, dar fără succes. Astfel, Claudiu Florică s-a întâlnit în primăvara anului 2004 cu Alexandru Bittner care controla toate proiectele de IT în perioada guvernării PSD-iste, 2000 – 2004, iar acesta i-a oferit lui Claudiu Florică susținerea pe lângă Adrian Năstase în proiectele

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

sistemului de securizare a frontierelor de stat și proiectul licențierii Guvernului României pentru produse Microsoft cu condiția să renunțe să mai facă presiuni pentru a reîntra în proiectului Sistemului Educațional Informatizat. Tot în 2004, Claudiu Florică s-a întâlnit cu Victor Ponta care avea la acea vreme funcția de șef al Corpului de Control al premierului Adrian Năstase și a încercat să-l determine pe Victor Ponta să demareze o anchetă a Corpului de Control la sediul Ministerului Educației și prin această presiune să oblige practic, firma Siveco să reintroducă firmele protejate de Claudiu Florică în cele două extensii de contract, una în valoare de 20 milioane de dolari și cealaltă de 96 milioane de dolari, semnate în timpul guvernării PSD. În schimbul acestei susțineri din partea lui Victor Ponta, Fujitsu Siemens Computers a dotat sediul Tineretului Social Democrat cu calculatoare Fujitsu Siemens în baza unei donații făcută prin partenerii Fujitsu Siemens Computers, de la acea dată.

În decembrie 2004, după schimbarea partidului de guvernământ ca urmare a alegerilor ce au avut loc, Claudiu Florică fiind în relații personale directe cu diverși membrii ai Partidului Democrat, cum ar fi Romeo Raicu, Mihai Stănișoară, Victor Blaga, Răsvan Toader și-a reluat campania de atac la adresa firmei Siveco și a solicitat și noilor miniștri reîncluderea firmelor FSC, Net Consulting și Softwin, firme pe care le controla în mod indirect, în acest proiect, dar fără succes.

Au fost foarte multe persoane implicate deoarece acest contract presupunea aprobări atât de la nivelul cancelariei primului – ministru, Ministerului Finanțelor, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor, Ministerului Educației și Cercetării. Persoanele implicate în trafic de influență și luare de mită în acest contract sunt Adrian Năstase, prim – ministru în perioada 2000 – 2004, Alexandru Bittner care intermedia plata mitelor către Adrian Năstase în acea perioadă, Remus Truică, șeful Cancelariei Primului – ministru în acea perioadă, Victor Ponta, șeful Corpului de Control al Premierului în acea perioadă, Ecaterina Andronescu – ministru al Educației 2000 – 2004, Cristina Ghițulică – șef de cabinet la Ecaterina Andronescu în perioada 2000 – 2004, Mihnea Costoiu - secretar general al

PROCUROR

AVOCAT,

MARTOR,

Cely

134

ministerului în acea perioadă, Traian Ionescu – director în Ministerul Educației, Valentin Cotârță – director în cadrul Ministerului Educației, Gheorghe Dinu – consilier al ministrului Ecaterina Andronescu, Mihai Tănăsescu – ministrul finanțelor la acea perioadă, Enache Jiru – secretar de stat în Ministerul Finanțelor, Dan Nica – ministru MCTI, precum și miniștrii PD numiți după Ecaterina Andronescu și anume, Alexandru Athanasiu, Mircea Miclăuș și ulterior, Andrei Marga.

Firmele implicate de către Claudiu Florică în traficul de influență și dare de mită și persoanele respective sunt Dragoș Stan, patronul firmei Net Consulting, Thomas Heintschel, acesta fiind interpus a lui Dragoș Stan și Claudiu Florică ca director în firmele Technet și Profinet, Nicolae Culacov, Ștefan Blaer și Ioan Blaer, acționari ai firmei Omnitech, care se ocupau de relația cu Ministerul Finanțelor, Dinu Pescariu, patronul de la Tenis Club, vechi prieten al lui Claudiu Florică care aducea sumele de bani în numerar în țară ce urmau să fie plătite ca mită, în numerar, precum și Antonio Kapraras, patronul firmei Kapraras Consulting.

Alte persoane implicate în traficul de influență și dare de mită, în acest contract, în colaborare cu Claudiu Florică sau în mod direct, protejându-și propriile interese în acest contract, sunt Irina Socol, patronul firmei Siveco, Florin Ilia, director și acționar Siveco, Gheorghe Sadoveanu, angajatul Siveco care se ocupa de traficul de influență la nivelul primului – ministru, Ștefan Morcov, angajat Siveco și manager proiect pe proiect, Mihai Pascadi – director general Compaq, Călin Tatomir – director adjunct Compaq România, Vadimir Aninoiu – director general IBM România, Mihai Guran – director vânzări IBM România, Gabi Marin – patron la Omnilogic, Radu Enache – director general HP România, Dan Roman – director S&T România, Bogdan Cocora S&T România, Florin Talpeș – patronul Softwin, Metodi Mehmet – director vânzări Softwin, și ulterior coacționar cu Claudiu Florică într-una din firmele acestuia, toate aceste firme menționate mai sus fiind implicate oficial în contractul cu Ministerul Educației și făcând fiecare la rândul său

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

afic de influență și dare de mită pentru a-și maximiza cota din contract și a-și proteja rămânerea lor în acest contract.

Mecanismul era de a se crea un profit cât mai mare în firmele subcontractante, profit din care erau scoase prin intermediul unor off-shore-uri sumele de bani necesare plății mitelor prin intermediul unor contracte de servicii fictive. Odată ajunși banii în off-shore-urile din destinații cât mai îndepărtate pe teritoriul României, mitele erau plătite fie prin transferuri bancare în firmele nominalizate de persoanele de lângă autoritatea contractantă și care aveau rolul de a apăla respectiv bani și de a-i aduce în țară pe căi legale sau o parte erau scoși numerar din băncile din afara teritoriului României și aduși în numerar în țară, tot în mod ilicit, folosind diferiți intermediari care aveau doar sarcina de a-i transporta în țară, toate acestea făcându-se în scopul ascunderii sursei veniturilor de persoanele care încasau mită.

Contractul s-a derulat până în anul 2009, a ajuns în total la o valoare de 124 milioane dolari, iar valoarea reală a echipamentelor hardware cumpărate de Ministerul Educației, a fost de aproximativ 50% din prețul contractual și în cazul aplicațiilor software și serviciilor valoarea reală fiind aproximativ 10% din prețul achiziției.

Nu exista absolut nici un motiv real pentru care nu ar fi fost necesară organizarea unei licitații publice, toate produsele hardware și software putând fi procurate de la nenumărați producători de pe piața locală. Această modalitate de achiziție a fost utilizată pentru ca prețurile să nu fie cunoscute publicului și să permită supraevaluarea contractului.

Pot exemplifica în acest sens că o imprimantă care se găsea pe piață la prețul de 300 euro era vândută de Siveco, Ministerului Educației la un preț de 1.500 euro, iar lecțiile informatice care era cumpărate de Siveco la prețul de 1.000 - 2.000 euro, fiind bucate, erau vândute Ministerului Educației la prețuri de 9, 10 și chiar 11.000 euro. Toate echipamentele erau cumpărate de Siveco de la cei 3 subcontractanți ai săi, Compaq, IBM și HP, iar din 2003 doar IBM și HP. Aceștia le cumpărau la rândul

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

stimularea dezvoltării unei industrii IT moderne în România care va ajuta țara să devină un lider în mediul european al dezvoltării software-ului; crearea condițiilor pentru adoptarea unui acord cadru de licențiere între Guvern și Microsoft.

Microsoft își exprimă intenția de a lua următoarele măsuri:

- asistență în planificarea implementării unei strategii IT;
- contribuția la dezvoltarea industriei IT locale;
- know-how;
- acordarea de licențe software.

Guvernul își exprimă intenția de a lua următoarele măsuri:

- transformarea și modernizarea administrației publice într-o societate informațională;
- promovarea unor norme legislative referitoare la proprietatea intelectuală și utilizarea legală a software-ului;
- gestionarea software-ului;
- încheierea unui contract de licențiere.

Întrebare:

Teți preciza în ce împrejurări s-a semnat acest acord de parteneriat, cine sunt persoanele care au negociat semnarea acestui acord de parteneriat, când au început negocierile și unde a fost semnat acest document?

Răspuns:

În anul 2003, Claudiu Florică împreună cu Khalil Abi Chanin – patronul Romanel, importatorul exclusiv al produselor LG și Nicolae Culacov – Omnitech au început acțiunile de influențare a factorilor de decizie din România pentru a se încredința contractul privind închirierea de licențe pentru Guvernul României și instituțiile subordonate, firmei FSC Austria, Khalil Abi Chanin s-a ocupat de intermedierea relației cu MCTI și SGG. Îmmediat lui Claudiu Florică întâlnirile cu factorii de decizie din aceste

ROR,

AVOCAT,

MARTOR,

instituții, respectiv Dan Nica, Șerban Mihăilescu, Ion Morar, Eugen Bejinariu. Nicolae Culacov se ocupa de influențarea factorilor de decizie din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, respectiv Mihai Tănăsescu și Enache Jiru. Ca urmare a acestor întâlniri, în octombrie 2003, Claudiu Florică a călătorit la Roma împreună cu ministrul Dan Nica pentru a stabili cu acesta termenii și modalitatea în care urma să se încheie acest contract de licențiere și pentru a dovedi în același timp managementului Microsoft România că avea influența și contactele necesare cu oameni politic importanți pentru a încheia acest contract. Claudiu Florică a achitat personal cheltuielile de transport și cazare ale lui Dan Nica în această călătorie. În această întâlnire de la Roma, Claudiu Florică a stabilit cu Dan Nica ca Guvernul României să încheie un contract cu Microsoft în valoare de 50 – 60 milioane dolari, prin intermediul firmei FSC Austria, iar în acest sens a fost semnată la Roma o scrisoare de intenție pentru parteneriatul strategic, dintre Guvernul României și Microsoft Corporation, obiectul acestuia constituindu-l colaborarea dintre cele două părți pentru încheierea unui acord cadru de licențiere a Guvernului României pentru produse Microsoft.

Scopul acestei scrisori de intenție a fost de a convinge și determina managementul Microsoft să nominalizeze Fujitsu Siemens Computers ca singurul împuternicit a lui Microsoft și mandatar în acest contract.

La momentul respectiv Claudiu Florică era director al Biroului de reprezentanță din România al firmei Fujitsu Siemens Computers.

3. Prin HG nr. 1473/11.12.2003 a fost împuternicit Secretariatul General al Guvernului să semneze cu Fujitsu Siemens Computers GmbH Austria, partenerul european al Microsoft Ireland Operations Limited, contractul-cadru de licențiere privitor la produsele Microsoft utilizate în administrația publică centrală, cu avizul prealabil al Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației. Actul normativ a fost ulterior abrogat prin HG nr. 470/2004.

Întrebare:

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Puteți explica de ce nu a fost semnat contractul cadru de licențiere conform HG 1473/2003 și care a fost rațiunea abrogării acestui act normativ?

Răspuns:

Acest HG 1473 din decembrie 2003, care îl împuternicea deja pe Fujitsu Siemens Computers ca mandatar al lui Microsoft și atribuirea directă a contractului către Microsoft și Fujitsu Siemens Computers prevedea un mecanism de cumpărare a licențelor cu drept de utilizare pe viață a acestora și plata integrală la livrare a prețului respectiv de la bugetul de stat. La începutul anului 2004, persoanele implicate din cadrul SGG, MCTI, MFP, au constatat că nu existau la buget sumele necesare pentru plata acestui contract și ca urmare i-au cerut lui Claudiu Florică să găsească o soluție de finanțare a proiectului astfel încât plata să se facă în tranșe în următorii 5 ani, acesta fiind primul dintre motive abrogării acestuia HG. Al doilea motiv a fost faptul că Claudiu Florică a realizat că există în politica de licențiere Microsoft un mecanism special de licențiere numit Enterprise Agreement Subscription, mecanism care îi servea mult mai bine interesele, și anume de a putea face extensii fără licitații ale acestui contract pe următorii 5 ani, transformând contractul, așa cum fusese gândit inițial, de cumpărare de licențe, într-unul de închiriere de licențe. Claudiu Florică a reușit să creeze un mecanism funcțional prin care puteau fi obținute de la stat, fără licitație sume în jur de 100 – 150 milioane dolari. Prin eludarea licitațiilor se puteau vinde către stat produse la prețuri mult mai mari decât cele care ar fi fost obținute în urma unei licitații publice și astfel să fie ascunse în prețul contractual sumele necesare plății mitelor. Pentru aceste adăugări ale contractului Claudiu Florică discuta direct cu reprezentanții Guvernului și fiecare adăugare presupunea plata unei sume din valoarea actului adițional către cei care făceau posibilă și aprobau respectivul act. Ca urmare în 2004, Claudiu Florică a convins persoanele de decizie din SGG și MCTI să abroge primul HG din decembrie 2003, și să fie emis un HG în aprilie 2004, care față de primul aducea în plus plata în 9 rate, garantată prin bilete la ordin avalizate de Ministerul Finanțelor dar și schimbarea dintr-un contract de vânzare – cumpărare de licențe într-un

contract de închiriere de licențe pe 5 ani cu posibilitate de extindere prin
mecanisme specificate în contractele tehnice Microsoft sub numele de True-up.

Achiziția licențelor prin cumpărarea ar fi dat dreptul de a fi folosite pe toată
perioada de viață a calculatoarelor pe care erau instalate.

4. La data de 29.12.2003, între FSC GesmH, în calitate de contractant
reprezentată de Markus Dekan și Heinz Mazinger, și Profinet AG în calitate de
consultant – furnizor de servicii, reprezentată de Johannes Matt a fost semnat un
contract prin care Profinet AG în calitate de consultant se obliga să furnizeze
Contractorului consultanță și serviciile asociate descrise în anexa A, în conformitate
cu cerințele prevăzute în contractele și parteneriatul dintre Contractor și
Secretariatul General al Guvernului. Serviciile trebuiau prestate direct către
Beneficiar. Prețul contractului a fost de 14.119.683 USD.

Conform Anexei A „Consultanța și serviciile asociate acesteia pe care
Compania le va furniza beneficiarului (Secretariatul General al Guvernului
României) pe toată durata contractelor prevăzute la art. 1.1., prin personalul său
specializat ce va fi disponibil la cererea Contractorului, sunt următoarele:

- Auditul infrastructurii HW și SW a beneficiarului;
- Consultanță în vederea îmbunătățirii sistemului de securitate IT prin
livrarea către Beneficiar a unor patch-uri de securitate;
- Design-ul procedurilor și politicilor de securitate;
- Consultanță pentru implementarea unui Help Desk capabil să ofere
asistență tehnică utilizatorilor Beneficiarului;
- Consultanță, asistență tehnică și training pentru managementul
operațiunilor IT;
- Consultanță privind transferul de know-how pentru platforme HW și
SW.”

Întrebare:

Aveți cunoștință dacă în negocierile dintre Secretariatul General al
Guvernului și reprezentanții FSC s-a discutat necesitatea achiziționării unor

stfel de servicii și cum s-a ajuns la selectarea Profinet AG ca prestator al acestor servicii în legătură directă cu beneficiarul?

Există legătură între semnarea acestui contract și semnarea contractului între Guvernul României și Fujitsu Siemens Computers GmbH Austria?

Cunoașteți dacă reprezentanții Profinet AG au participat la negocierile cu Secretariatul General al Guvernului?

Răspuns:

În negocierile oficiale dintre FSC și Microsoft cu SGG și MCTI nu au fost niciodată menționate sau cerute în vreun fel de către autoritatea contractantă aceste servicii care în realitate erau servicii fictive menite să acopere scoaterea din FSC a sumelor de bani necesare plății mitelor pentru obținerea acestui contract. Dacă serviciile ar fi fost introduse în mod oficial în contract, nu s-ar mai fi putut asigura achiziția din sursă unică deoarece serviciile conexe acestor produse puteau fi executate de zeci de alte firme partenere ale lui Microsoft, de pe piața locală. Pentru ca Microsoft să obțină acest contract, managementul Microsoft din România, din acea vreme, și anume Silviu Hotăran și Ovidiu Artopolescu, au fost condiționați de către Claudiu Florică să împuternicească firma FSC Austria ca unic reprezentant și mandatar al Microsoft. La rândul său managementul Fujitsu Siemens Computers de la acea vreme, și anume Vicktor Malinowski, Heinz Mazinger și Markus Dekan au fost la rândul lor condiționați de Claudiu Florică să semneze contractul de servicii fictive cu firma Profinet în valoare de 14 milioane de dolari, fiind conștienți că acest contract pentru servicii fictive era doar o justificare scriptică a scoaterii banilor din Fujitsu Siemens Computers pentru plata mitelor și ca atare, nu a existat nici un fel de licitație internă în FSC pentru selectarea firmei de servicii și nu au fost respectate niciuna din procedurile FSC privind subcontractarea de servicii în cadrul contractelor cu Administrația Publică.

Profinet nu a făcut nici un fel de serviciu și nu a avut nici un fel de contact cu Guvernul României, singura legătură reală fiind faptul că această firmă a fost folosită de către Claudiu Florică cu aprobarea managementului FSC

13

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Cell

Austria pentru facturarea unor servicii fictive care să justifice scoaterea banilor din FSC pentru plata mitelor. Firma Profinet era în fapt controlată de Claudiu Florică prin intermediul lui Dragoș Stan și Thomas Heintschel.

5. Prin HG nr. 470/2004 a fost împuternicit Secretariatul General al Guvernului să semneze contractul comercial de închiriere de licențe referitor la produse Microsoft. Astfel, la art. 1 alin. 1 se prevede că „Se aprobă încheierea între Guvernul României și Fujitsu Siemens Computers GmbH Austria a **contractului comercial de închiriere de licențe** referitor la produsele Microsoft, în forma prevăzută în anexă”, iar prin alin. 2 „Se aprobă încheierea între Guvernul României și Microsoft Ireland Operations Limited a contractelor tehnice relevante ale Microsoft, și anume Microsoft Business Agreement, Microsoft Enterprise Subscription Agreement, Microsoft Select Agreement, și formularele de înscriere aferente acestora, anexate la contractul comercial de închiriere de licențe”. Conform alin. 3 „Se mandatează ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului să semneze, în numele Guvernului României, contractele prevăzute la alin. 1 și 2”.

Întrebare:

Puteți explica care este diferența între cumpărarea de licențe prev. de HG 1473/2003 și închirierea de licențe prev. de HG nr. 470/2004 și ce a determinat această modificare?

Aveți cunoștință cine sunt persoanele care au negociat încheierea contractului și în ce au constatat efectiv aceste negocieri, respectiv cum s-a stabilit necesarul de licențe și cum s-a negociat prețul acestora?

Exista posibilitatea achiziționării licențelor de la o altă societate la un preț mai mic sau chiar la același preț sau era FTS singurul distribuitor?

Răspuns:

Cum am mai spus cumpărarea licențelor însemna dobândirea dreptului de utilizare perpetuă a acestora și orice suplimentare de produse Microsoft ar fi fost necesar conform legilor în vigoare, la acea dată, să fie făcută printr-o nouă

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

procedură de licitație publică. De asemenea contractul de cumpărare de licențe nu ar fi putut fi încredințat direct firmei Microsoft întrucât existau mai multe canale oficiale de distribuție, locale și internaționale a respectivelor licențe.

Prețul per total era mai avantajos pentru cumpărare întrucât închirierea presupunea ca la fiecare 3 – 5 ani să se facă o nouă plată pentru extinderea contractului de închiriere. Contractul de închiriere în același timp făcea mai greu de verificat și de comparat cu prețurile de pe piață, a prețului la care Guvernul României achiziționa licențe.

Persoanele implicate în derularea acestui contract și implicate într-o formă sau alta în traficul de influență sau luare de mită, din partea autorităților contractante sunt: Adrian Năstase, Alexandru Bittner, Remus Truică, Șerban Mihăilescu, secretar general al Guvernului 2000 - 2003, Eugen Bejinariu, secretar general al Guvernului 2003 – 2004, Ion Moraru – secretar de stat SGG, Nicolae Teodorescu – director SGG, Doina Petrache – director general SGG, Daniela Bolea – director IT SGG, George Chivu – angajat SGG, Dan Nica – ministru MCTI 2000 – 2004, Adriana Țicău – secretar de stat MCTI, Diana Voicu – director MCTI, Eugenia Teodorescu – angajat MCTI, Mihai Tănăsescu – ministru MFP, Enache Jiru – secretar de stat MFP, Paul Ichim – consilier ministru MFP, Ștefan Nanu – consilier ministru MFP. De asemenea au fost din partea firmelor Microsoft și Fujitsu Siemens Computers implicați Silviu Hotăran – director general Microsoft, Ovidiu Artopolescu – director Microsoft, Florin Pletea – angajat Microsoft, Andreea Mihai – angajat Microsoft, Markus Dekan- director general FSC Austria, Heinz Mazinger – director FSC Austria, Viktor Malinowski - director FSC Austria, Dragoș Nicolaescu – angajat FSC România, Miruna Calapar – angajat FSC România, Heike Meier – director general AVAL (firmă care a intermediat finanțarea proiectului), Dana Drăgoi – director AVAL.

Aceste persoane din cadrul Microsoft și Fujitsu Siemens Computers au fost în contact direct cu Guvernul României în procedurile de negociere care s-au purtat în acea perioadă, iar persoanele folosite de Claudiu Florică pentru traficul de influență

și dare de mită, în acest contract, nu erau la vedere și acționau din umbră, persoanele fiind: Alexandru Bittner, Khalil Abi Chanin, patronul Romanel, Nicolae Culacov – patronul Omnitech, Thomas Heintschel, Dragoș Stan – patronul Net Consulting, Dinu Pescariu – patron Tennis Club, Adrian Ujeniuc – patron Dim Soft, Varujan Pambaccian – deputat, Călin Tatomir, care a fost director în Compaq, ulterior patron al cabinetului de consultanță Tatomir și apoi director general al Microsoft România și Marius Tucă – director Jurnalul Național.

Toarte aceste persoane erau implicate exclusiv în intermedierea întâlnirilor cu factorii de decizie, în negocierea mitelor și ulterior plățirea acestora prin intermediul lanțurilor de off-shore-uri pe care le aveau pregătite pentru acest scop.

De asemenea, vreau să precizez că numărul de licențe închiriate prin acest contract a fost stabilit printr-o aproximare făcută de persoanele responsabile de IT din cadrul instituțiilor beneficiare ale acestui contract și nu printr-un inventar riguros, acești responsabili primind pe diferite canale îndemnul de a trece cât mai multe licențe pe așa zisele inventare, ceea ce permitea creșterea prețului contractului și implicit a mitelor solicitate. Nu au existat, în mod oficial, nici un fel de negocieri asupra prețurilor produselor respective, prețul fiind stabilit exclusiv de către Claudiu Florică cu acceptul tacit a factorilor de decizie din SGG, negocierile oficiale constând doar în redactarea de către reprezentanții SGG, MCTI, Microsoft și FSC a documentației comerciale și tehnice necesare semnării contractului – cadru de închiriere de licențe publicat în HG 470/aprilie 2004.

Contractele Microsoft de tip EAS puteau fi încheiate de oricare din partenerii oficiali Microsoft care aveau statutul „large account reseller - LAR”

În 2004 erau acreditați ca și LAR în România, în afară de FSC încă 4 firme și anume Net Consulting, Dim Soft, Radix și HP România. Așadar licențele Microsoft puteau fi închiriate în urma unei licitații publice existând 5 canale autorizate de distribuție ceea ce ar fi permis achiziția la prețuri mult mai mici deoarece în prețul contractului nu ar mai fi fost incluse sumele pentru serviciile fictive folosite pentru plățirea mitelor.

AVOCAT,

MARTOR,

Ol

6. În Monitorul Oficial nr. 320 bis din 13.04.2004 a fost publicată anexa la HG 470/2004 în care este prevăzut modelul de contract. Se prevede că acest contract este încheiat „în conformitate cu prevederile Memorandum-ului cu tema Parteneriatul Strategic între Guvernul României și Microsoft nr. 5/9079/A.N./03.09.2003, aprobat de Primul Ministru al Guvernului României, domnul Adrian Năstase.”

Întrebare:

Aveți cunoștință de conținutul acestui Memorandum, cunoașteți cine l-a întocmit și care a fost scopul promovării acestui Memorandum?

Răspuns:

Acest Memorandum a fost întocmit de către reprezentanții Microsoft și MCTI în urma indicațiilor lui Claudiu Florică. Adevăratul său scop de a arăta pe de o parte tuturor persoanelor și instituțiilor din administrația publică centrală, implicate în vreo formă sau alta în aprobarea, negocierea și implementarea acestui contract, că avea girul și aprobarea Primului – Ministru din acea vreme, Adrian Năstase și pe de altă parte i-a folosit lui Claudiu Florică pentru a demonstra managementului Microsoft și FSC Austria că avea influența necesară pentru a obține acest contract cu statul. Astfel, Microsoft îl împuternicea exclusiv pe FSC Austria pentru semnarea acestui contract iar FSC Austria semna contractul de servicii fictive cu firma Profinet.

7. Întrebare:

Puteți preciza cum s-a derulat efectiv contractul, respectiv care au fost serviciile prestate de FSC și în cea constată efectiv operațiunea de predare a licențelor predarea licențelor?

Puteți preciza care a fost rolul Microsoft în derularea contractului, ce reprezentau certificatele de acceptanță emise de Microsoft și care era rolul și valoarea unor astfel de certificate în derularea contractului?

Puteți preciza persoanele care s-au ocupat de derularea contractului din partea FSC, Microsoft și din partea beneficiarului?

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Răspuns:

Derularea efectivă a contractului a constat în reemiterea imediat după semnarea contractului a unui număr de 300 kituri de către FSC către SGG împreună cu o Notificare emisă de Microsoft Ireland care consfințea dreptul SGG de a utiliza pe o perioadă de 5 ani licențele menționate în contract. Predarea kiturilor și a Notificării, în original, a fost atestată printr-un proces verbal de acceptanță semnat de Daniela Bolea de la SGG. Aceste kituri conțineau programele Microsoft în varianta de program de instalare, programele fiind de altfel deja instalate și folosite de instituțiile guvernamentale fără să fi fost achiziționate în mod legal.

Kiturile erau identice. Era un kit de instalare ce putea fi instalat pe orice tip de calculatoare. Kiturile erau de fapt niște CD-uri pe care se aflau programele de instalare ale produselor respective dar dreptul de utilizare legală era dat de licență. De altfel, kiturile respective erau disponibile și pe site-ul Microsoft, putând fi descărcate de cei care aveau o licență legală de utilizare a produsului.

Doina Petrache, director financiar SGG a solicitat livrarea acestor kituri pentru a înregistra în contabilitatea instituțiilor un act doveditor al bunului cumpărat, bunul fiind de fapt un drept de a utiliza un produs Microsoft pe numărul de calculatoare menționate în contract.

Rolul Microsoft, deținătorul legal al dreptului legal al dreptului de utilizare a licențelor, a fost de a livra bunul contractat. Pe de altă parte, certificatele de acceptanță emise de Microsoft au fost întocmite în fals de către Claudiu Florică prin intermediul presiunilor pe care le-a pus asupra lui Ovidiu Artopolescu și Florin Pletea, angajați Microsoft, pentru a putea justifica în FSC necesitatea, livrarea și acceptarea serviciilor fictive din cadrul contractelor cu Profinet și Colina. Practic, certificatul de acceptanță nu avea nici o valoare reală.

Din partea administrației publice centrale, a fost implicat în derularea acestui contract, în 2004, următorii Adrian Năstase – prim ministru 2000 – 2004, Remus Truică – șeful Cămarilor Primului Ministru, Șerban Mihăilescu, Eugen Bejinariu – secretari generali ai Guvernului, Ion Moraru - secretar de stat SGG, Nicolae

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Cal

Teodorescu – director SGG, Doina Petrache – director financiar SGG., Daniela Bolea – director IT SGG, George Chivu – angajat SGG, Dan Nica – ministru MCTI, Diana Voicu – director MCTI, Adrian Țicău – secretar de stat MCTI, Mihai Tănăsescu – ministru MFP, Enache Jiru – secretar de stat MFP, Paul Ichim – secretar de stat MFP, Ștefan Nan – consilier ministru MFP, iar din partea firmelor contractante Silviu Hotăran – director general al Microsoft România, Ovidiu Artopolescu – director Microsoft România, Florin Pletea – angajat al Microsoft România, Andreea Mihai – angajat Microsoft România, Viktor Malinowski – director FSC Austria, Markus Dekan – director general FSC Austria, Heinz Mazinger – director financiar FSC Austria, Dragoș Nicolaescu – angajat FSC România, Miruna Calapar – angajat FSC România, Heike Meier – director general AVAL, Dana Drăgoi – director AVAL

8. Întrebare.

Puteți preciza dacă FSC a avut subcontractanți declarați, iar în caz afirmativ în ce au constatat subcontractările și cum erau recepționate serviciile prestate de subcontractanți?

Răspuns:

FSC nu a declarat nici un fel de subcontractanți, în timpul negocierilor, firma Profinet fiind folosită de către Claudiu Florică cu aprobarea și știința managementului FSC Austria, exclusiv pentru încheierea scriptică a unor contracte de servicii, acestea fiind în realitate servicii fictive cu scopul de a scoate banii din FSC pentru plata mitelor oamenilor din anturajului lui Adrian Năstase care făceau posibil acest contract.

9. În data de 09.04.2004 s-a semnat Actul adițional nr. 1 la Contractul de consultanță și servicii din data de 29.12.2003 dintre FSC și Profinet. Prețul contractului s-a modifică la suma de 15.553.938 USD pentru serviciile ce urmează a fi prestate către beneficiar – Secretariatul General al Guvernului.

Întrebare:

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Puteți preciza în ce a constat contribuția Profinet la derularea contractului și în ce constau serviciile a căror suplimentare o solicita Guvernul?

Răspuns:

În prima parte a anului 2004, Claudiu Florică a avut o întâlnire cu Alexandru Bittner care în perioada respectivă controla în numele și pentru Adrian Năstase orice contract de tehnică de calcul și software cu Guvernul României și ministerele sale, acestea solicitând un procent din respectivele contracte prin firmele off-shore pe care le controla, ca plată pentru obținerea semnăturilor la nivelul primului ministru, Adrian Năstase.

În urma întâlnirii lui Claudiu Florică cu Alexandru Bittner sumele destinate mitelor au crescut și ca urmare managementul FSC a fost condiționat să semneze o creștere a prețului contractului de servicii fictive cu Profinet de la 14 milioane dolari la 15,5 milioane dolari, sumă plătită de FSC integral. Toate serviciile din contractul FSC cu Profinet erau servicii fictive, contractul fiind folosit exclusiv pentru justificare scoaterii din FSC a sumelor de bani necesare plății mitelor către persoanele implicate în decizia și derularea contractului.

10. În data de 15.04.2004 s-a semnat Contractul Comercial de Închiriere de licențe nr. 0115RO între Guvernul României, reprezentat prin Eugen Bejinariu, ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, și Microsoft Ireland Operation Limited, reprezentat de Fujitsu Siemens Computers GesmbH prin director general Marcus Dekan și director financiar Heinz Mazinger. Valoarea contractului a fost de 54.567.465 USD. Conform art. 1.1 „Obiectul Contractului îl constituia transmiterea de către licențiator, prin împuternicitul său pentru acest contract, Fujitsu Siemens Computers GesmbH, a drepturilor neexclusive de utilizare a produselor software Microsoft menționate în anexele la prezentul contract, utilizatorilor din cadrul administrației publice centrale din România”.

Întrebare:

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Precizați dacă obiectul contractului, așa cum este definit la art. 1 include serviciile contractate de FSC de la Profinet în baza contractului și a actului adițional nr. 1?

Răspuns:

Obiectul contractului nu a inclus nici un fel de servicii dar prețul contractului a inclus prețul acestor servicii fictive menite să acopere scoaterea din FSC a sumelor de bani necesare plății mitelor pentru obținerea acestui contract.

11. Din documentele aferente derulării contractelor, rezultă că în data de 22.04.2004 Microsoft Romania, prin Ovidiu Artopolescu, a comunicat FSC faptul că în urma negocierilor purtate cu Guvernul României pentru „Enterprise Agreement Subscription” semnat cu Secretariatul General al Guvernului a fost agreat ca FSC să furnizeze pe costul său următoarele servicii:

- „Asset Management: An Integrated Approach of Hardware and Software Infrastructure;
- Practical Guide for Information Security
 - a. Annex I: Suggested Contents of a training course on Information Security Management System (ISMS);
 - b. Annex II: Defending Against Worms: From Reactive to Resilient.
- Consultancy and Technical assistance on implementation of a Help Desk able to offer technical assistance to the Beneficiary's users;
- Consultancy, Technical assistance for IT operations management, hardware and software platforms support”.

Întrebare:

Precizați care era scopul emiterii unui astfel de document și cum puteau fi completate dispozițiile contractuale privind obiectul contractului printr-un astfel de document?

Răspuns:

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Acest document nu avea nici o bază reală și a fost întocmit de Ovidiu Artopolescu la cererea lui Claudiu Florică, pentru ca ultimul să poată să justifice scriptic în FSC necesitatea subcontractării unor servicii către firma Profinet, deși aceste servicii nu erau nicăieri cerute sau menționate în contractul FSC și SGG. Managementul firmelor Microsoft România și FSC era perfect conștient că acestea erau servicii fictive menite să acopere scoaterea din FSC a sumelor de bani necesare plății mitelor pentru obținerea acestui contract.

12. În data de 03 noiembrie 2004 între Guvernul României și Microsoft Ireland Operation Limited, reprezentată de Fujitsu Siemens Computers GesmbH, s-a semnat Actul adițional nr. 1 la Contractul comercial de închiriere de licențe nr. 0115RO din 15 aprilie 2004 prin care s-a extins obiectul contractului pentru produsele educaționale Microsoft, în valoare de 19.370.500 USD, în condiția CIF București.

Întrebare:

Precizați ce a determinat încheierea acestui act adițional, respectiv dacă în acest act adițional erau prevăzute produse noi ce nu au făcut obiectul contractului cadru și cum s-a stabilit necesarul de licențe?

Cine au fost persoanele implicate în negocierea încheierii acestui Act adițional?

Cum s-a derulat contractul, respectiv modalitatea de transmitere a licențelor educaționale?

Răspuns:

Odată plătite mitele promise de către Claudiu Florică prin intermediul firmei Profinet accesul acestuia la factorii de decizie din guvernarea Adrian Năstase a fost sensibil accelerat, astfel că Claudiu Florică a creat rapid o extindere a acestui contract, de data asta pentru livrarea de licențe educaționale Microsoft către unitățile subordonate Ministerului Educației: școli, licee, universități. Pentru obținerea acestui nou contract managementul FSC a fost condiționat de Claudiu Florică să semneze un Act adițional la contractul de servicii fictive cu Profinet, care

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

creștea valoarea acestui contract cu încă 7 milioane dolari, sumă necesară pentru plata mitelor, necesară extinderii acestui contract. În acest act adițional au fost incluse și produse noi care nu existau în contractul inițial, gen Enciclopedia Encarta, iar necesarul de licențe și anume cifra rotundă de 50.000 s-a făcut printr-o aproximare de către Mihnea Costoiu, secretar general în Ministerul Educației și nu printr-un inventar riguros cum ar fi fost cazul.

Persoanele implicate în negocierea acestui act adițional sunt cele de la încheierea contractului, în plus apărând și persoane noi, cum ar fi: Alexandru Athanasiu – ministrul Educației, Mihnea Costoiu – secretarul general al Ministerului Educației și Alexandru Vișan – patronul firmei Scop Computers.

Persoanele implicate efectiv în traficul de influență și darea de mită în acest Act adițional sunt aceleași cu cele implicate în contractul din anul 2004, și anume Claudiu Florică – director FSC România, Khalil Abi Chanin – patronul Romanel, Alexandru Bittner, Nicolae Culacov – patronul Omnitech, Dragoș Stan – patronul Net Consulting, Thomas Heintschel – reprezentant Profinet, Dinu Pescariu – patronul Tennis Club, Adrian Ujeniuc – patron Dim Soft.

Derularea a fost absolut similară cu derularea contractului inițial și practic a constat în remiterea imediat după semnarea Actului adițional a unui număr de 200 kituri împreună cu o Notificare emisă de Microsoft Ireland care consfințea dreptul SGG și unitățile subordonate Ministerului Educației de a utiliza pentru 5 ani licențele menționate în contract. Predarea Kiturilor și a Notificării în original a fost atestată printr-un proces verbal de acceptanță semnat de Daniela Bolea, director SGG. Aceste kituri erau practic CD-uri care conțineau programele de instalare Microsoft, programe care erau deja instalate pe toate calculatoarele unităților beneficiare, dar fără dreptul legal de utilizare.

Ar fi trebuit să se facă un inventar riguros dar numărul de licențe și al kiturilor a fost stabilit aleatoriu de către Mihnea Costoiu cu scopul real de a creșterea valorii contractului și implicit a mitelor ce urmau a fi plătite.

13. Conform *Formularului de Informare despre Reseller/Distribuitoare* rezultă că în cadrul acestui contract Reseller (revânzător) este Fujitsu Siemens Computers GesmbH (reprezentat de Viktor Malinowski), iar distribuitor este Scop Computers Trading SRL Giurgiu (reprezentată de Alexandru Vișan).

Întrebare:

Cum s-a ajuns la desemnarea SC Scop Computers Traing SRL ca distribuitor?

Cine a impus această societate?

Răspuns:

Licențele de tip educațional nu putea fi comandate de la Microsoft Ireland, prin canalul de distribuție de tip LAR, și ca urmare FSC Austria trebuia să le cumpere de la unul din distribuitorii acreditați pentru revânzarea de produse educaționale. Claudiu Florică a impus atât FSC cât și SGG folosirea firmei Scop Computers ca și distribuitor, motivul real fiind că Alexandru Vișan era asociat și partener în această firmă cu Dragoș Stan și astfel Claudiu Florică îl putea controla și determina să nu facă publice prețurile de achiziție din acest act adițional, informație care ar fi demonstrat faptul că achizițiile din acest contract au fost făcute la prețuri mult mai mari decât cele normale.

Produsele Microsoft de tip educațional ar fi trebuit achiziționate prin organizarea unei licitații publice și nu prin act adițional la Contractul cadru din anul 2004, ce nu cuprindea și acest tip de produse.

Precizez că Fujitsu Siemens Computers Austria era un partener de tip LAR și nu avea dreptul de a comanda și distribui produsele Microsoft de tip educațional. Dacă s-ar fi organizat licitație, Ministerul Educației ar fi avut posibilitatea să cumpere direct de la distribuitor, cu prețuri mai mici, fără adaosul comercial al lui FSC și serviciile fictive ale Profinet.

14. În data de 28.04.2004 Profinet a emis către FSC o factură în valoare de 15.553.938 USD, aceasta fiind achitată în data de 11.05.2004 în contul Profinet din Elveția.

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Gu

necesarului serviciilor, evaluarea serviciilor, persoanele și societățile implicate în această negociere?

Puteți preciza cine a întocmit studiul de fezabilitate și cum a fost desemnată această firmă pentru desemnarea studiului?

Exista posibilitatea ca serviciile să fie prestate de o altă societate la același preț sau la un preț mai mic?

Răspuns:

În anul 2003, Claudiu Florică împreună cu Alexandru Georgescu, patronul Midocar și Cătălin Ghigea (avocat Midocar, patron Midocar Consulting, traducător oficial pentru EADS și ulterior director EADS România), au început acțiunile de influențare a factorilor de decizie din guvernarea PSD 2000 – 2004 pentru a se încredința contractul pentru implementarea Sistemului Integrat pentru Securizarea Frontierei de Stat – SISF, firmei EADS Germania. Alexandru Georgescu prin intermediul relațiilor sale persoanele în SRI și SIE se ocupa de plata mitelor către persoanele decidente din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, respectiv Toma Zaharia – chestor MAI, Goerghe Carp - chestor MAI și Petru Brânzaș – consilier ministru MAI, iar Claudiu Florică prin intermediul relației sale cu Alexandru Bittner se ocupa de plata mitelor necesare pentru obținerea aprobărilor de la nivelul premierului în funcție, la acea dată, Adrian Năstase.

Pentru a se justifica achiziția, prin negociere din sursă unică a SISF de la firma EADS, Claudiu Florică a introdus în schemă firma Bearing Point, reprezentată de Frank Nagorschel (care ulterior a devenit angajat EADS România) să facă un studiu de fezabilitate care să nominalizeze firma EADS ca unica firmă competentă, în lume, pentru a realiza SISF, ceea ce era în mod evident fals. Alexandru Georgescu, prin intermediul persoanelor sale de contract în MAI, precizate mai sus, i-a determinat pe aceștia să achiziționeze din fonduri publice acest studiu de fezabilitate de la firma Bearing Point, fără să fie organizată vreo licitație publică în acest sens.

AVOCAT,

MARTOR,

În 15.07.2004, MAI a încheiat cu Bearing Point un contract privind încheierea studiului de fezabilitate pentru implementarea SISF, iar în termen de 2 săptămâni, studiul respectiv de fezabilitate a și fost predat părții române care a efectuat o plată de 430.000 euro către Bearing Point. Așa zisul studiu de fezabilitate, care indica firma EADS ca singura firmă din lume competentă să furnizeze SISF pentru MAI, a fost făcut în fapt de către angajații Midocar Consulting ca o sinteză a unor studii anterioare, cu același obiect, realizate de alte firme în folosul poliției de frontieră, studii furnizate de Toma Zaharia și Gheorghe Carp lui Alexandru Georgescu.

Conducerea firmei EADS, reprezentată în România la acea dată de Thomas Hein era la curent cu toate aceste demersuri, acesta urmărind toate întâlnirile și înțelegerile făcute la sediul Midocar Consulting, unde își avea biroul temporar.

În urma livrării de către Bearing Point a acestui studiu de fezabilitate fictiv, comisia de negociere a MAI, de la acea dată, a decis achiziția SISF prin negocierea cu sursă unică și anume cu firma EADS în Germania

În perioada 2003 - 2004, pe parcursul negocierilor oficiale dintre MAI și EADS, Cătălin Ghigea a fost impus de către Alexandru Georgescu, atât MAI cât și EADS, ca unicul producător oficial, permițându-i acestuia să fie la curent cu absolut toate informațiile și discuțiile din cadrul întâlnirilor și permițându-i un control asupra oficialilor EADS care să nu pericliteze înțelegerile ascunse privind subcontractanții ce urmau să fie folosiți în proiect (FSC, UTI, Felix Telecom), subcontractanți care aveau rolul de a derula mitele necesare aprobării contractului.

Ca urmare, pe parcursul negocierilor s-a ajuns la formula total nepotrivită pentru Statul Român, a unui contract – cadru cu o sumă fixă de 650 milioane euro, dar fără să fie precizat în detaliu soluțiile tehnice, echipamentele și serviciile ce urmau să fie livrate, acestea urmând să fie agreate ulterior de către EADS împreună cu UIP din IPF. În felul acesta, EADS putea controla permanent prin soluțiile tehnice oferite profitul care urma să-l realizeze în acest contract, profit din care urmau să fie plătite mitele necesare aprobării contractului.

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

În prima parte a anului 2004, Claudiu Florică a avut o întâlnire cu Alexandru Bittner pentru a-l determina pe primul -ministru, Adrian Năstase, pentru a-și da acordul pentru semnarea contractului SISF cu EADS. În perioada respectivă orice contract de IT cu Guvernul României și ministerele subordonate trebuia negociat cu Alexandru Bittner care solicita un procent din aceste contracte pentru obținerea semnăturilor necesare la nivelul primului -ministru.

Nu cunosc în mod concret off-shorurile pe care le controla, dar bănuiesc că se regăsesc în circuitul sumelor de bani din Profinet.

Contractul de achiziție a SISF, în valoare de 650 milioane euro, a fost semnat în 12 august 2004, la ceremonia formală participând și premierul Adrian Năstase, împreună cu cancelarul german, Gerhard Schroeder.

Pentru ca EADS să obțină acest contract, managementul lui EADS a fost condiționat de către Claudiu Florică și Alexandru Georgescu să încheie un contract de promisiune irevocabilă de subcontractare cu FSC pentru comenzi de 40 până la 60 milioane de euro.

Managementul FSC, la rândul său, pentru a primi aceste comenzi de la EADS, a fost condiționat de către Claudiu Florică să semneze în același timp, contracte de comision pentru reușită cu firma Gessa, comision 10% și cu firma Profinet, comision 5%, bani care reprezentau mita pentru persoanele din conducerea MAI și cabinetului primului - ministru.

În februarie 2005, Claudiu Florică a solicitat managementului FSC, schimbarea procentelor de comision către Gessa și Profinet, noile procente fiind 7% pentru Gessa și 8% pentru Profinet, totalul lor rămânând 15% din valoarea comenzilor pe care FSC urma să le primească de la EADS.

La un moment dat apărea și un alt off-shore, Zonko Overseas, care avea un contract cu Gessa pentru plata unui comision de 30%, sume care urmau să fie plătite unor persoane din anturajul lui Adrian Năstase.

EADS a plătit în anul 2004, imediat după semnarea contractului un avans de 4 milioane euro ce urmau să fie folosiți pentru plata mitelor persoanelor din

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

marajului lui Adrian Năstase, sumă din care FSC a plătit la rândul său, un avans de 100.000 euro către Profinet și un avans de 280.000 euro către Gessa.

Firma Gessa era controlată de Alexandru Georgescu și urma să se ocupe de mita pentru funcționarii publici din MAI care aprobau semnarea contractului, iar firma Profinet era controlată de Claudiu Florică prin intermediarii Dragoș Stan și Thomas Heintschel și urma să se ocupe de mita pentru Adrian Năstase.

În iunie 2004, Ioan Rus pleacă de la conducerea MAI și vine un nou ministru, Marian Săniută, prieten apropiat a lui Alexandru Georgescu și care accelerează semnarea contractului în condiții avantajoase pentru ESD, în august 2004.

În august 2004, Claudiu Florică s-a întâlnit cu Vasile Blaga și i-a dat acestuia 60.000 euro pentru susținerea PD în campania electorală, informându-l în același timp despre cele 3 contracte pe care le gestiona Claudiu Florică și anume, SEI, SISF și Microsoft și solicitându-i sprijinul în cazul în care PD va câștiga alegerile pentru a proteja contractele controlate de Claudiu Florică la momentul respectiv, respectiv SISF și Microsoft și reintroducerea firmei FSC în contractul SEI, de unde Claudiu Florică fusese înlăturat.

În primăvara anului 2005, Claudiu Florică a menționat mai multor apropiați că a fost înșelat de Vasile Blaga, noul ministru de interne care îi promisese sprijinul său înainte de alegerile din 2004, în schimbul sponsorizării campaniei electorale PD.

Odată devenit ministru de interne, datorită informațiilor pe care le avea de la Claudiu Florică, acesta a început o investigație asupra contractelor controlate de Claudiu Florică, respectiv SISF dar nu și asupra acelorora în care Claudiu Florică nu mai avea control, respectiv SEI.

Claudiu Florică afirma că doar odată cu mutarea peste noapte a soției lui Vasile Blaga, fără nici un concurs, pe post de director la Direcția Juridică a MEC, în primăvara 2009, toate demersurile făcute de Claudiu Florică pentru blocarea extensiei la contract, în valoare de 96 milioane dolari, au fost anulate, iar extensia a

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

fost contractată fără nici o problemă în pofida ilegalităților flagrante și evidente din acest contract.

Claudiu Florică susținea că a fost exclus de către Vasile Blaga din circuitele neoficiale de dare și luare de mită, dar că acesta s-a înțeles asupra mitei în mod direct, cu Siveco România, prin Irina Socol și Gabriel Sadoveanu și EADS prin Alexandru Georgescu, fără să-l mai includă pe Claudiu Florică în aceste negocieri.

Vasile Blaga pentru a continua contractul cu EADS, dar să creeze o aparență justificativă pentru continuarea acestui contract clar ilegal, a solicitat o comisie de anchetă asupra persoanelor care au semnat contractul în anul 2004 și o comisie de renegociere a contractului în care a numit persoane aflate în controlul său direct.

Ca urmare, prin această renegociere, valoarea totală a contractului a fost redusă la suma de 524 milioane euro, dar s-a păstrat în continuare, în vigoare, mecanismul care permitea existența unei valori a contractului mult mai mare decât valoarea reală a produselor și serviciilor achiziționate, cu alte cuvinte profitul EADS exagerat din care urmau să fie plătite mitele către persoanele implicate din MAI, respectiv Vasile Blaga.

În plus, contractul cu EADS a fost clasificat ca secret de stat și în felul acesta pe toată perioada derulării acestuia, până în 2013, nu se putea sesiza nimeni asupra costurilor exagerate implicate în derularea sa, în linii mari.

Persoanele folosite de Claudiu Florică în perioada 2004 – 2005, pentru traficul de influență și darea de mită, prin firmele Profinet și Gessa a fost Adrian Năstase, prim – ministru, Alexandru Bittner, Remus Truică, Ioan Rus – ministrul MAI, Marian Săniuță – ministru MAI, Toma Zaharia – chestor MAI, Gheorghe Carp – chestor MAI, Petru Brânzaș – consilier ministru MAI, Vasile Blaga, Alexandru Georgescu, Cătălin Ghigea, Dragoș Stan, Thomas Heintschel, Nicolae Chirvase – avocat Net Consulting și fost director SIE, Dinu Pescariu – patron Tennis Club, Tiberiu Urdăreanu – patron UTI Grup, Traian Mihu – patron Felix Telecom, Florin Talpes – patron Softwin, Frank Nagorschel – reprezentantul Bearing Point. Alte persoane implicate în traficul de influență și darea de mită pentru încheierea

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

acestui contract, dar care nu aveau legătură directă cu Claudiu Florică sunt: Markus Hellental – vicepreședintele EADS, Thomas Hein – director EADS, Otto Single – angajat EADS, Siebert Burkhard – angajat EADS, Helmut Hügler – angajat EADS, Helmut Bar – angajat EADS, Gerald de Woot – angajat EADS, Volker Hagerkoeter – angajat EADS, Ștefăniță Stănescu – angajat Midocar Consulting și ulterior EADS România. Aurelian Nistor – angajat Midocar, Titi Paraschiv – angajat Siemens România, Walter Spenser – consilier al ministrului, șef al Poliției Federale de Frontieră Germană, Nicolae Berechet – secretar de stat MAI, Emilia Costin – director IT MAI, Silviu Pistrițu – director Comicex, Gheorghe Drulă – director Felix Telecom, Gabriel Kaufmes – director UTI, Mihai Ianciu – director UTI, Ioan Cordoș – director UTI și ulterior în MCTI, Gabi Marin – patron Omnilogic, Dorin Marian – fost consilier prezidențial, Bogdan Chiriac – patron CSR, ziarist, Dan Lăzărean – angajat STS.

Precizați dacă aveți cunoștință despre împrejurările în care a fost încheiat Acordul – cadru de furnizare a dreptului de utilizare a dreptului de produse soft-wear prin închiriere cu opțiune de cumpărare din luna august 2009 cu Asocieria formată din D-Com.net Ag, D.Com Net – GmbH, Com Soft Direct AG, Bechtle Holding Schweiz și Dim Soft SRL?

Răspuns:

În decembrie 2008 la conducerea MCSI (Ministerul Comunicațiilor și Societății Informațiilor) a venit Gabriel Sandu, un apropiat al lui Claudiu Florică, prin intermediul relațiilor pe care Claudiu Florică le avea cu Dorin Cocioș și Gheorghe Ștefan, zis Pinalti.

În 2009 expira contractul cadru pe 5 ani pentru închirierea licențelor Microsoft iar Claudiu Florică căuta un nou mecanism și o nouă firmă prin care să continue acest contract atât de profitabil pentru Claudiu Florică și persoanele cărora le plătea mită. Întrucât în FSC nu mai lucra nici Viktor Malinowski, nici Dragoș Nicolaescu, Claudiu Florică nu mai avea nici un mod de a controla și a impune lui FSC subcontractarea unor servicii fictive. Ca urmare, și-a creat propriul consorțiu

folosind firme pe care le deținea deja, direct sau prin interpuși., de asemenea achiziționând firma Dim Soft care avea statutul de large account reseller local, acest consorțiu urmând să câștige o licitație trucată pentru reînnoirea contractului de licențiere pe perioada 2009 – 2013. Licitatia a fost organizată pentru a se crea o aparență de legalitate și întrucât Claudiu Florică nu a reușit să determine primul ministru de la acea vreme să aprobe încredințarea directă a acestui contract către firma D.Con-Net. Pentru a se asigura că niciuna dintre firmele care ar fi putut participa la licitația organizată în 2009, de către MCSI, Claudiu Florică s-a întâlnit personal cu patronii firmelor concurente și le-a promis acestora fie sume de bani în conturile personale, fie servicii în valoare de sute de mii de euro din viitorul contract pe care D.Con.Net urma să-l câștige. Ca urmare, la licitație s-a prezentat o singură firmă și deși acesta ar fi fost un motiv clar pentru a reorganiza licitația, ministrul Gabriel Sandu a luat decizia de a acorda contractul de 96 milioane de euro, consorțiului D.Con-Net, întrucât urma să primească un comision procentual din acest contract din partea lui Claudiu Florică. Contractul a mai fost extins prin achiziționarea de licențe educaționale, la fel cum s-a întâmplat și în Contractul din 2004 și Actul Adițional nr. 1, în aceleași condiții de ilegalitate pe care le-am precizat când am vorbit de actual adițional nr. 1, precum și o extensie de 33 milioane euro, în 2013 ca opțiune de buy-out.

Precizez așa cum am mai spus și mai devreme că în 2009, Guvernul României avea posibilitatea de a înlocui produsele Microsoft din administrația publică, produse similare care aveau fie un cost de 10%, Corel Office, fie erau gratuite – Open Office.

Aceste noi produse ar fi presupus o instruire minimală, instruire care se putea realiza prin intermediul unor programe de calculator de tipul Computer Based Training sau pur și simplu filme video, așa cum se întâmplă în mod curent, cu alte programe. Oricum serviciile de instalare și instruire ar fi fost o sumă infimă față de valoarea de peste 200 milioane de euro plătită de Guvernul României, în perioada 2004 – 2013. Dar aceste contracte cadru de tip închiriere de licențe, au constituit și

PROCUROR,

AVOCAT,

MARTOR,

Cell

...tuie mijlocul prin care diferitele guvernări și persoanele de decizie puteau să
...sume mari cu titlu de mită, artizanul în toată această perioadă fiind Claudiu
...orică, prin diferite firme off-shore și diferiți intermediari.

Declarația a fost luată între orele 10,45 – 17,15, astăzi 23 iunie 2014, la sediul
central al Direcției Naționale Anticorupție.

Prezenta declarație conține 47 file.

Declarația a fost înregistrată audio video.

www.LUMEAJUSTITIEI.ro

PROCUROR

AVOCAT,

MARTOR,